

10 ต้อง 12 ไม่

“เลือกอย่างไร และเลือกแบบไหน”
สังคมไทยถึงจะเดินหน้า”

10 ต้อง (ควรเลือก)

1. เลือกพรรคที่มีแนวนโยบายปฏิรูปโครงสร้างประเทศอย่างรอบด้านและเป็นรูปธรรม เดินหน้าสนับสนุนความต่อเนื่องของกระบวนการปฏิรูปการเมือง การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ปฏิรูปสื่อสารมวลชน ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สศท.) รวมทั้งการปฏิรูปการศึกษา
2. เลือกพรรคที่นโยบายแก้ปัญหาความยากจนในระดับโครงสร้างอย่าง เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการปฏิรูปที่ดิน เพื่อให้เกิดการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม ด้วยมาตรการการปฏิรูปโครงสร้างภาษี การเก็บภาษีมรดก ภาษีทรัพย์สินอัตราก้าวหน้า
3. เลือกพรรคที่มีแนวนโยบายรัฐสวัสดิการ มุ่งมั่นให้ประชาชน โดยเฉพาะคนระดับล่างพึ่งพาตัวเองได้ในระยะยาว การประกันการว่างงานและระบบประกันสังคมที่ดี ไม่ขับเข็ญนโยบาย ประชาานิยมอย่างเดียวเพียงเพื่อให้ชาวบ้านเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่ท่านอนสอนง่ายเท่านั้น
4. เลือกพรรคการเมืองที่มีนโยบายไม่แปรปรูรัฐวิสาหกิจ หรือเอารัฐวิสาหกิจ ไปกระจายหุ้นขายในตลาดหลักทรัพย์ โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
5. เลือกพรรคที่มีนโยบายไม่นำมหาวิทยาลัย และ โรงพยาบาล ออกนอกระบบ เพราะจะทำให้คนยากจนซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เข้าถึงการศึกษาและการรักษาพยาบาลยากขึ้น และพรรคการเมืองที่อ้างนโยบายจะจัดการศึกษาและการรักษาฟรีนั้นจะทำไมได้เลย หากมหาวิทยาลัย และโรงพยาบาลไปตกอยู่ในมือของกลุ่มทุนเอกชน
6. เลือกพรรคที่มีนโยบายแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการคอร์รัปชันเชิงนโยบายหรือการใช้อำนาจทางการเมืองเอื้อประโยชน์ให้กับเครือญาติและครอบครัวของตนเอง
7. เลือกพรรคที่มีนโยบายแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างเป็นรูปธรรม ยึดหลักสันติวิธี สมานฉันท์ และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่
8. เลือกพรรคที่มีนโยบายและดำเนินนโยบายที่คำนึงถึงหลักนิติรัฐ และหลักสิทธิมนุษยชน ไม่ผลักดันนโยบายที่คุ้มครองละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยหวังผลคะแนนนิยมทางการเมืองเท่านั้น
9. เลือกพรรคที่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนหลักคุณธรรม และจริยธรรม โดยเฉพาะการใช้อำนาจที่เป็นธรรม
10. เลือกพรรคที่ไม่สนับสนุนการสืบทอดอำนาจ คมข. และทหาร รวมทั้งไม่ต่อต่ออำนาจเก่า

12 ไม่ (ไม่ควรเลือก)

1. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่ทำตัวเป็นร่างทรงหรืออนามีนิกคดอื่น เพราะพรรคการเมืองแบบนี้ทำงานการเมืองโดยเอาผลประโยชน์ของตัวเองหรือกลุ่มเดียวเป็นตัวตั้ง ไม่ไ้มุ่งแก้ปัญหาประเทศอย่างแท้จริง
2. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่ตั่งขึ้นมาเฉพาะกิจเพื่อฟอกผิดคนบางคน หรือทำทุกอย่างเพื่อความอยู่รอดของคนๆ เดียว
3. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่ประกาศนิรโทษกรรม 111 อดีตกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย ทั้งที่คนเหล่านั้นยังไม่สำนึกผิด และรับผิดชอบต่อความคิดที่ตัวเองได้กระทำลงไป
4. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่ผู้นำไร้สำจะ พุดจากลับกลอก กลับไปกลับมา และขาดสมรรถภาพในการแยกแยะผิดชอบ ชั่วดี
5. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่อวดอ้างและพยายามวางตัวเป็นกลาง ไม่เลือกขั้ว เลือกข้าง เพราะพรรคแบบนี้พร้อมผสมพันธุ์ไว้กับทุกพรรค ไม่มีเส้นแบ่งผิด ถูก ชั่วดี สร้างความสับสนให้กับประชาชน
6. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่มีแนวทางแทรกแซงและตัดตอนกระบวนการตรวจสอบความคิดของรัฐบาลชุดที่แล้ว และการทำงานของกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะการเสนอให้ยกเลิก คตส.
7. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่ขู่ นโยบายประชานิยมเพียงหวังคะแนนเสียง ทางการเมืองโดยปราศจากความรับผิดชอบ ต่อผลกระทบระยะยาว เพราะนักการเมืองมาแล้วก็ไปแต่ประชาชนต้องแบกรับผลกระทบในระยะยาว
8. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่มีผู้นำที่ขาดวุฒิภาวะ เป็นเงื่อนไข ของความแตกแยก และมีท่าทีที่แข็งกร้าว หยาบคาย สวนทางหลักการสมานฉันท์ โปร่งคอง อันจะนำไปสู่ความแตกแยกและการเผชิญหน้าในสังคมอีกรอบ
9. ไม่เลือกพรรคที่เสนอนโยบายเลื่อนลอย ขาดฝัน ไม่มีหลักประกัน และแผนปฏิบัติที่ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง
10. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่ทุ่มเงินซื้อคะแนนเสียง และอาศัยช่องว่าง ของกฎหมายเลือกตั้ง เพื่อให้ได้อำนาจมาโดยขาดความชอบธรรม
11. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่มีหัวหน้าพรรคทำทาสประชาชน ท่านเองไม่ชอบผอมข่าเลือกผม เพราะคนแบบนี้เมื่อไปเป็นรัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรี ก็จะแก้ปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ที่เลือกเขามาเท่านั้น
12. ไม่เลือกพรรคการเมืองที่เอะอะก็แจ้งแก้รัฐธรรมนูญ แกกกฎหมาย แก้นั้นแกนี้ และให้ความสำคัญเฉพาะประเด็นที่เป็นประโยชน์กับนักการเมือง และพรรคของตัวเอง โดยไม่สอบถามความเห็นความรู้สึกของประชาชน

ทบทวนความจำก่อนการเลือกตั้ง

ไม่ว่าท้ายที่สุดแล้วใครหรือพรรคการเมืองจะมาเป็นรัฐบาลก็ตาม แต่วิกฤติของประเทศที่สะสมมาในอดีตจากหลายรัฐบาลยังคงดำรงอยู่ และพวกเราทุกคนจะไม่ได้เห็นพรรคการเมืองแสดงวิสัยทัศน์ต่อวิกฤติเหล่านี้้อย่างตรงไปตรงมา ครบ, ขอย้ำอีกครั้งวิกฤติชาติเหล่านี้ยังอยู่ ใคร? จะรับผิดชอบ

- 1.การคอร์รัปชันทางนโยบาย ผู้นำประเทศที่กุมอำนาจรัฐ ใช้ช่องว่างทางกฎหมาย หลักคั่นและกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ การเมือง เอื้อประโยชน์ตนเองและพวกพ้อง เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน คอร์รัปชันครั้งใหญ่ จาก “โคตรโกง” ไปสู่ “โกงทั้งโคตร”
- 2.ทำลายกลไกกระบวนการตรวจสอบ ตั้งแต่การแทรกแซงระบบรัฐสภา ให้กลายเป็น “สภาทาส” มีหน้าที่เพียงคอยผ่านกฎหมายสร้างความชอบธรรมให้ฝ่ายบริหาร เท่านั้น แทรกแซง องค์กรอิสระ และตุลาการ ทั้งกตท. ป.ป.ช. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และศาลรัฐธรรมนูญ กลายเป็นเป็ดจ่อยไม่สามารถทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ตรวจจับผู้บริหาร ได้ ไม่ต่างจาก ยุคอดีตเลอ
- 3.แทรกแซงสื่อมวลชน อาศัยอำนาจรัฐและอำนาจทุน คัดค้าน คุณค่า สื่อมวลชน ให้ศิโรราบไม่สามารถทำหน้าที่สื่อมวลชนโดยอิสระเสรีภาพ การจัดอันดับเสรีภาพสื่อขององค์กรสื่อไร้พรหมแดนตีความเสรีภาพสื่อมวลชนไทยตกต่ำลงเรื่อยๆ
- 4.กลุ่ม – มาพี่น้อง 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นกรดำเนินนโยบายที่ผิดพลาดครั้งสำคัญ ด้วยนโยบายคตาอคา ฟันคอพื้น สังคมมา อดีตแกนนำแบ่งแยกดินแดน และทนายสมชาย นีละไพจิตร ทำลายกระบวนการยุติธรรมอย่างสิ้นเชิง ส่งผลให้เกิดความ คับแค้นและต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่ จุดชนวนความรุนแรงให้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ลุกลามขยายตัวไปสู่ดินแดนมิถิลาญญี่ มีผู้คนทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ รัฐล้มตย ทั่ว 2,000 คน และบาดเจ็บอีกกว่า 3,000 คน โดยที่ยังไม่มีโรจะแก้ไขและเยียวยาได้

5.จำกัดตอน 2,500 ศพ การประกาศสงครามปราบปรามยาเสพติด โดยศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด (ศปส.) สั่งการให้เจ้าหน้าที่ทุกพื้นที่ทำบัญชีดำ ผู้คยาเสพติด ส่งผลให้เกิดการเข่นฆ่าผู้ที่สงสัยว่าเกี่ยวข้องกับกาคลายเสพติดกว่า 2,500 คน ขณะที่สังคมส่วนหนึ่ง สะใจกับนโยบายที่อ้อมกิดและป่าเถื่อน ท่ามกลางความเจ็บปวดร้าวของญาติพี่น้องของผู้บริสุทธิ์ ที่ตกเป็นเหยื่อ โดยที่ยังไม่มีการคืนความยุติธรรมให้ผู้รับเคราะห์ ทั้งนี้ แม้บุคคลใดจะเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่รัฐไม่มีสิทธิ์ตั้ง “ศาลเดี่ยว” เสียเอง นอกจากนี้ยังส่งผลให้เจ้าหน้าที่รัฐมีทัศนคติแบบอำนาจนิยม ใช้ความรุนแรงตัดสินปัญหาโดยไม่คำนึงถึงหลักนิติรัฐและกระบวนการยุติธรรม อันจะส่งผลให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนในวงกว้าง

6.ขายรัฐวิสาหกิจ โดยนโยบายเพื่อเป็นการปฏิรูปองค์กรรัฐวิสาหกิจ และพัฒนาศักยภาพ และคุณภาพในการให้บริการประชาชน ทั้งที่ข้อเท็จจริงนั้นต้องการนำรัฐวิสาหกิจ ที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของประชาชนไม่ว่าไฟฟ้า ประปา การคมนาคมขนส่ง เข้าไปกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อเพิ่มมูลค่าโดยรวมของตลาดหุ้น และทำให้มูลค่าหุ้น ของกลุ่มทุนธุรกิจการเมืองได้ประโยชน์ เช่น การแปรรูป ปตท. ซึ่งหุ้นส่วนใหญ่ตกไปอยู่ในมือเครือญาตินักการเมือง แต่ประชาชนต้องแบกรับค่าน้ำมันแพง และปัญหาวิกฤติพลังงาน ตามมา

7.ดำเนินนโยบายเดินตามทุนนิยมโลกาภิวัตน์อย่างสุดโต่ง โดยเฉพาะ นโยบายการค้าเสรี ที่ไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมกับคนยากจน ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ การค้าเสรีจึงปราศจากความเป็นธรรมมีเพียงกลุ่มทุนบริวารบรรษัทข้ามชาติและ กลุ่มทุนการเมืองเท่านั้นที่ได้ประโยชน์จากข้อตกลงทางการค้าหรือเอฟทีเอ

8.สร้างความแตกแยกทางสังคม ผู้นำที่ประกาศช่วยเหลือสนับสนุน เฉพาะกลุ่มพวกพ้องหรือฐานเสียงของตัวเอง แล้วผลักดันประชาชนที่มีความเห็นต่างกลายเป็น ฝ่ายตรงข้ามหรือศัตรู ใช้อำนาจรัฐ คัดค้าน กลุ่มการเมือง กลุ่มธุรกิจ เอกชน และกลุ่ม องค์กรต่างๆ ทางสังคมให้เลือกตั้งตนเอง หากใครปฏิเสธ ถูกกีดกันเกลียดชังๆ นานา ส่งผลให้เกิดความแตกแยกทางสังคมอย่างรุนแรง จนนำไปสู่วิกฤติถึงปัจจุบัน ที่ยากจะเยียวยา

9.สร้างนโยบายประชานิยมแบบดาบฉวย หรือการคิดสินบนทางนโยบายโดยการอาศัย การตลาดนำการเมือง ผลักดันนโยบายต่างๆ เพียงหวังซื้อใจประชาชนราคาถูก โดยขาดกระบวนการปฏิบัติ ที่รัดกุมรอบคอบ และยั่งยืน เกิดความล้มเหลวมากกว่าประษะ ความสำเร็จ ส่งผลให้หนี้ค่อครัวเรือนจก 7 หมื่นบาท กลายเป็น 1.2 แสนบาท ต่อครัวเรือน/ปี

10.วิกฤติจริยธรรม ผู้นำประเทศที่เริ่มจาการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ตัวเอง เอารอดเอาเปรียบรัฐ เมื่อถูกจับได้ก็อ้างว่า “บทประองโดยสุจริต” กลายเป็นบรรทัดฐานใหม่ที่ทำให้ผู้คนในสังคมเอาเยี่ยงอย่างโดยการอ้างว่าไม่ผิดกฎหมาย โดยไม่สนใจต่อจริยธรรมและคุณธรรมจนกลายเป็นทัศนคติของสังคม “โกงคือทางานเอง”

จดหมายเปิดผนึก ถึงพลเมืองไทยทุกคน

การเผชิญหน้าระหว่าง คมช.กับ พปช. 2 ขั้วอำนาจ ที่มีชะตากรรมของ พตท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นเดิมพันนั้นจะทำให้รัฐบาลหลังเลือกตั้ง ไม่ว่าจะพรรคพลังประชาชน หรือฝ่ายตรงกันข้ามจะเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลก็ตาม ความวุ่นวายทางการเมืองจะยังคงยืดเยื้อและความแตกแยกในสังคมก็จะยังคงเรื้อรังไม่มีที่สิ้นสุด รัฐบาลใหม่แทบจะไม่มีเวลาให้กับการแก้ปัญหาและผลักดันนโยบายใหม่ๆ ได้ เพราะจะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ หรือเกือบทั้งหมดไปกับการบริหารจัดการความขัดแย้งในสังคม

ประการสำคัญเมื่อความคิดของ พตท.ทักษิณ ชินวัตรและคณะवादใกล้วันพิพากษาเข้ามาจะยิ่งทำให้การเผชิญหน้าในสังคม ขยายตัวจนอาจลุกลามกลายเป็นการจลาจลทางการเมืองได้ ทุกฝ่ายจึงควรเคารพและให้ความร่วมมือกับกระบวนการยุติธรรมโดยเฉพาะการพิจารณาคดีของศาลต่างๆ ควรได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลและประชาชน จากใจทักและจำเลยด้วย

ครป. เป็นห่วงว่าหากเอาผลการเลือกตั้งมาอยู่เหนือกระบวนการยุติธรรมของประเทศ สังคมไทยก็ไม่มีอนาคตเป็นสังคมที่ถือเอาการจลาจลทางการเมือง เป็นสาระและตัวชี้ขาด ซึ่งจะเป็นจุดจบของระบอบประชาธิปไตยตามมา

อย่างไรก็ตามสังคมไทยมีความคาดหวังมากกว่าการเลือกตั้ง 23 ธันวาคม จะเป็นบันไดขึ้นคลี่คลายความขัดแย้งวุ่นวายในสังคม และวิกฤติปัญหาของประเทศได้รับการเยียวยาแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความยากจน ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความรุนแรง 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาความแตกแยก ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันบึงหลวง ปัญหาความต่อเนื่องของกระบวนการปฏิรูปการเมือง/ปฏิรูปสื่อ ฯลฯ

หากพรรคการเมืองต่างๆ ยังทำให้บรรยากาศการเลือกตั้งเป็นเพียงเทศกาลประดิดประดอย ก็มีความเป็นไปได้ที่การเลือกตั้งอาจถูกล้มเลิกหรือเลื่อนออกไปโดยไม่มีกำหนด ถึงตอนนั้นพรรคการเมืองและนักการเมืองต้องรับผิดชอบร่วมกัน ต่อประชาชนที่อาจทำให้การเลือกตั้งไม่สามารถเกิดขึ้นหรืออาจถูกเลื่อนและล้มไปโดยไม่มีกำหนด

ช่วงเวลาที่เหลืออยู่ก่อนเลือกตั้ง พรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้งจึงจำเป็นต้องเร่งขงกันขายวิสัยทัศน์นโยบาย ในการเยียวยาฟื้นฟูประเทศ

อย่างเป็นทางการ เพื่อเรียกศรัทธาของประชาชนกลับคืนมา และทำให้การเลือกตั้งเป็นไปตามกำหนด และสามารถให้ประชาชนไว้วางใจได้ว่าจะทำให้ประเทศมีทางออกและได้รับการเยียวยา

ครป. จึงขอเรียกร้องให้ภาคประชาชนและพลังทางสังคมกลุ่มต่างๆ ลุกขึ้นมามีส่วนร่วม ในการจัดการ “วาระชาติ” อย่างปล่อยให้พรรคการเมืองและนักการเมืองเอา ปัญหาประเทศไปเป็นเครื่องเล่นหรือเกมพนันทางการเมือง อย่างปล่อยให้นักการเมืองพูดและเสนอนโยบายทางเดียว

ซึ่งบรรยากาศในขณะนี้ มีแต่ นักการเมืองและพรรคการเมือง แข่งกันคิด แข่งกันพูด แข่งขันกันคิด ยังไม่มีเวทีให้กับประชาชน ผู้ที่ต้องแบกรับผลกระทบที่เกิดจากนโยบายของแต่ละพรรคการเมือง ทั้งที่นักการเมืองมาแล้วก็ไป แต่ประชาชนต้องตกเป็นผู้รับผลกระทบอย่างถาวร

องค์กรภาคประชาชนและสื่อสารมวลชนควร มีบทบาทสร้างเวทีสื่อสารสองทางระหว่างพรรคการเมืองกับสังคม โดยภาคประชาชนควรเสนอปัญหา และเสนอนโยบายให้กับผู้สมัครและพรรคการเมือง เพื่อให้ฐานในการกำหนดนโยบายของรัฐบาลใหม่ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงแห่งปัญหา ทั้งปัญหาระดับชาติและระดับท้องถิ่น ไม่ใช่ล่องลอยอยู่ในอากาศหรือแข่งกันขายฝันไปวันๆ

สุดท้ายแล้วไม่ว่าใครจะชนะเลือกตั้ง ใครจะเป็นนายกรัฐมนตรี คนใหม่ หรือพรรคการเมืองใดจะเป็นรัฐบาลก็ตาม วิกฤติประเทศที่เกิดขึ้นและสะสมต่อเนื่องมา บงบอกและดอกขี้พวกเรชัดเจนว่าไม่สามารถคลี่คลายและแก้ปัญหาได้ โดยพรรคการเมืองและนักการเมืองเพียงอย่างเดียว ข้าราชการลับพหหลายๆ ครั้งว่าพรรคการเมืองนักการเมืองต่างหากที่เป็นตัวสร้างปัญหาให้ประชาชนแบกรับ

การเมืองแบบใหม่และการเมืองที่เป็นคำตอบร่วมสมัย มีแต่การลุกขึ้นตรวจสอบทวงถาม และติดตามการทำงานของฝ่ายการเมืองอย่างใกล้ชิด มีส่วนร่วมในทุกระดับ และเป็นไปอย่างแข็งขันทั้งก่อนและหลังเลือกตั้งเท่านั้น จึงจะเป็นต้นทางของการสร้างสังคมประชาธิปไตยที่แท้จริงสืบไป

ด้วยจิตตาระยะ

คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.)

คู่มือการเลือกตั้ง

คู่มือต่อต้านทรราช

10 ต้อง 12 ไม่

“เลือกอย่างไร และเลือกแบบไหน”
สังคมไทยถึงจะเดินหน้า”

ร่วมรณรงค์โดย คณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.)

143 ซอยรามคำแหง 53 (ลาดพร้าว 112) รังทองกลาง กรุงเทพฯ 10310 Tel./Fax. 02-931-9121